

Lancastrenses. Verum maximus honor huic accessit, quod Comitatus titulo ab Henrico Octavo exornatum fuerit, cum Henricum Daubeneium Comitem de Bridgewater creaverit, cuius soror & una hæredum Cecilia enupta fuit Ioanni Bourchier primo ex ea familia Bathoniæ Comiti.

Sub hoc, post pauca millaria, vasto ostio in Sabrinianum fretum evolvitur Pedredus, quod, ut diximus, V Z E L L A æstuarium Ptolemæo di-

citur, nonnullis etiam hodie Evelmouth, sed Anglis veteribus Peopelan muð, ubi, ut author est Marianus, palantem Danorum exercitum Ealstanus Episcopus Shirburnensis, circa annum Salutis D C C X L V , profligavit. Eodem etiam æstuario aliud obvium occurrit flumen, Brius nonnullis dicitur, qui oritur è sylva illa amplissima, in Orientali hujus agri limite, quam Britanni Coit Maur, Saxones Selwood dixerunt, id est, interpte Afferio, *Sylva magna*, non procul à Pen ignobili viculo, ubi in Britannici nominis extitum, & Danorum cladem Mars conspirasse videatur. Keniwalchus enim Westfaho ita secundo prælio hic Britannos attrivit, ut vix postea pugnandi copiam Saxoni fecerint: & multis post saeculis, eodem loco, Edmundus cognomento Ferreum latus, Danos memorabili prælio devicit, cum Danicum Canutum, qui regnum occuparat, undique agitaret. Hic fluvius primum Bruiton à se cognominatum invisit, *Mojonorum tumulis celebre*, qui ibi cœnobium construxerunt; longeque per viculos defluens, nonnullis rivulis auctior lætos gramine campos irrigat, cumque solum mollius invenerit, quodammodo stagnat, insulamque ambit *Apallon*, à pomis Britannice olim sic dictam, postea *Inis Witin*, id est, *Vitreæ insula*, & eadem significatione *Glaſtyn-ey*, Latinisque *Glasconia*. De qua Poëta satis antiquus,

*Insula pomerum que fortunata vocatur,
Ex re nomen habet, quia per se singula profert.
Non opus est illi sulcabit arva colonis,
Omnis abest cultus, nisi quem natura ministrat,
Vlro fœcundas segetes producit, & herbas,
Nataque poma suis prætonso germine sylvis.*

In hac floruit Monasterium Glaſtenbury, quod admodum antiquam repetit originem, à Iosepho scilicet Arimathensi illo, qui Christi corpus sepulcro mandarat, quemque Philippus Gallorum Apostolus in Britanniam misit, ut Christum prædicaret. Hoc enim & antiquissima hujus monasterii monumenta testantur, & Patricius Hiberniensium Apostolus, qui xxx annos vitam monasticam hic egit, in sua prodidit epistola. Unde hic locus à majoribus nostris dictus, *Prima terra Dei. Prima Sanctorum terra in Anglia. Origo & fons totius religionis in Anglia. Tumulus Sanctorum, Mater Sanctorum, & ab ipsis Domini discipulis edificata*. Nec est cur hac de re ambigamus, cum antea docuerim Christianam religionem in prima enascentis ecclesiæ infantia huic nostræ insulæ illuxisse, & Freculphus Lexoviensis scriperit, Philippum illum barbaras gentes, vicinasque tenebris, & Oceano conjunctas ad scientiæ lucem fideique portum deduxisse. Sed ad Monasterium, & ex Malmesburiensis hac de re libello. Cum antiqua illa ædricula à Iosepho posita vetustati tandem aliquando cederet, Devi Mennevensis Episcopus novam eo loci construxit, qua cum jam etiam ævo satiferet, duodecim

viri à Boreali Britannia parte profecti eam restaurarunt, tandemque Ina Rex, (qui scholam Romæ ad Anglicam juventutem erudiendam fundavit, & ad eam sustentandam eleemosynamque Romæ distribuendam, singulis regni sui ædibus denarium imposuit) hac demolita, magnificum ad modum Christo, Petro, & Paulo con- Anno 698. struxit templum. In cuius suprema præcinctione hos versus describi curavit.

*Syderei montes, speciosa cacumina Sion,
A Libano gemina, flore comante, cedi;
Cælorum portæ, lati duo lumina mundi,
Ore tonat Paulus, fulgurat arce Petrus.
Inter Apostolicas radianti luce coronas,
Doctior hic monitis, celso ille gradu.
Corda per hunc hominum referantur, & astra per illum:
Quos docet iste stylo, suscipit ille polo.
Pandit iter cæli hic dogmate, clavibus alter,
Est via cui Paulus, janua fida Petrus.
Hic petra firma manens, ille Architectus habetur,
Surgit in his templum quo placet ara Deo.
Anglia plaudet lubens, mittit tibi Roma salutem,
Fulgor Apostolicus Glasconiam irradiat.
A facie hostili duo propugnacula surgunt,
Quot fidei turreis urbs caput orbis habet.
Hæc pius egregio Rex Ina refertus amore,
Dona suo populo non moritura dedit.
Totus in affectu diuina pietatis inhærens,
Ecclesiaeque juges amplificavit opes.
Melchisedech noster merito Rex, atque Sacerdos,
Complevit vera religiosis opus.
Publica jura regens, & celsa palatia servans,
Unica Pontificum gloria, norma fuit.
Hinc abiens, illuc meritorum fulget honore,
Hic quoque gestorum laude perennis erit.*

Hi versus
pauculis
immutatis
habentur
in lib. 4
Poëma-
tum Ve-
nantii
Fortunati,
partim in
laudem
Ecclesæ
Parisiens-
is, partim
Nanne-
tensis.

Primitis his temporibus viri sanctissimi hic Deo invigilarunt, & præcipue Hibernici, qui stipendiis regiis alebantur, & adolescentes pietate, artibusque ingenuis instruebant. Solitariam enim vitam amplexi sunt, ut majore cum tranquillitate sacris literis vacarent, & severo vita genebre ad crucem perferendam se exercent. Sed tandem Dunstanus subacto ingenio homo, cum in principum consuetudinem se penitus sanctitatis & doctrinæ opinione immersisset, pro his, recentioris instituti monachos, scilicet Benedictinos induxit, ipseque primus numero Moenachorum gregi hic præfuit: qui à bonis, & piis principibus plusquam regias opes consequuti. Cumque omni rerum affluentia sexcentis annis quasi regnassent, (eorum enim nutum vicini omnes spectarunt) ab Henrico VIII exturbati sunt, Monasteriumque, quod jam in urbem excreverat, dirutum, & solo adæquatum, quantum & quam magnificentum fuerit ruinis demonstrat.

Ex illis qui vana mirantur hoc ævo videar, si meminerim de juglande quæ hic nunquam folia ante festum sancti Barnabæ profert, & ipso die festo foliis luxuriat; & de corno (si Hawthorne sic vocamus) quæ ipso Christi natali, perinde ac mense Mayo, progerminat. Hæc tamen verissima (si qua fides) plurimi fide digni produnt. Antequam me hinc recipiam, accipe paucis, quod pluribus Giraldus Cambrensis oculatus testis, de se pulchro Arthurii in hujus cœmiterio retulit.

Cum Henricus Secundus Rex Angliæ ex

I i Bardo-

comes de
Bridge-
water.

Vzella.

Selwood.

Vide Ro-
man, in
Britannia
pag. 47.
In Con-
firm. H. 2.

Guil. Mal-
mesburi-
ensis de
Antiquita-
te Glasco-
niæ.